

## pondělí velikonoční

**Téma:** čas se přizpůsobuje lásce

Evangelium: Mt 28, 8-15

Poznámky: Mankovice, Tošovice 2022 (P. Petr Kuník)

---

„**Nemá nohy, a přesto utíká. Co je to**“ Jedná z hádanek pro děti, jejímž řešením je slovo **čas**. Nemá nohy, a přesto utíká. My máme pocit, že čas neutíká vždy stejně, někdy se **loudá a vleče** a někdy **běží jako splašený**. Svě o tom vědí Ježíšovy přátelé. Čas jim o Velikonocích *plynul zcela jinak než ostatním* v Jeruzalémě. Víme, že **velekněží počítali od čtvrtčního večera každou minutu**. Spěchali s Ježíšovým procesem odsouzení i vykonání trestu, **aby se vše stihlo do svátků**. Učedníci v té době čas zřejmě vůbec nevnímali, zmatení tím, co se děje. Po Ježíšově pohřbu, zřejmě *nikdo z nich nezamhouřil oko*. **Vlekla se noc, vlekla se i den**. Jako když člověk čeká na radu, co má dělat.

A pak se to stalo. Ženy časně zrána **objevují prázdný hrob**. V úžasu naslouchají Božímu poslu o Ježíšově vzkříšení a **jejich tep i čas se náhle zrychlí**. Spěšně běží k učedníkům, protože času je najednou zoufale málo.

Velmi vtipné je, že **jim zkříží cestu někdo, kdo si s časem nedělá žádné starosti**. Postava, která kráčí, proti nim. Možná si některé řekly v duchu: „**Pro pána Jána, chlape, nezdržuj!**“ Žádnou v tu chvíli nenapadlo, že by to mohl být jejich Mistr. **Padají mu v úžasu k nohám** a náhle mají **času zase dost**. Dokonce si zřejmě nepřály, aby se čas vůbec rozběhl, až On jim musel dát příkaz: „**Tak už jděte a oznamte mým bratřím...!**“

Když Bůh tvořil čas, dal mu ve skutečnosti plynout **hezky rovnoměrně**. Nikdo z tvorů *nedokáže čas zpomalit, ani*

*popohnat*. Přesto je něco, co ho ovlivnit může. Je to něco, čeho je schopen pouze člověk. Není to jeho důvtip nebo chytrost, je to jeho **schopnost milovat**. Máme zkušenost, že **kdo miluje, tomu běží čas vždy jinak**. **V přítomnosti milovaného utíká velmi rychle, bez něj se neúnosně loudá**. Proč to tak je? Nejspíš proto, že **čas vzešel z lásky a láska do něj byla vložena**. Podobně jako do jiného tvorstva. Proto v kontaktu s láskou čas vždy zareaguje a *radostí se rozhoupe a roztancuje*. **Nepřizpůsobuje se totiž láska času, ale čas se přizpůsobuje lásce**.

Právě tuto prioritu lásky hlásají Velikonoce. Po té, co Bůh prokázal lidem lásku až do krajnosti, **vstoupil i čas do její služby**. Každý okamžik, **každá sekunda je naplněna láskou** tam, kde je Kristus zmrtvýchvstalý obejmut a přijat. Čas už neplyne někam do ztracena, ale **směřuje k našemu definitivnímu setkání s Bohem na věčnosti**, kde čas už potřebný nebude, protože láska překryje vše.